

ZBORNİK POVZETKOV PRISPEVKOV

1. NACIONALNE KONFERENCE JAZ TEBI – TI MENI

Slovenske Konjice, 2. julij 2021

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

UDELEŽENCI IN NASLOVI PRISPEVKOV

1. AHAČIČ, Klavdija – De Bono na urah dodatne strokovne pomoči.....	4
2. BAJDE, Silva; DEMŠAR Peter; ŠKORJANC MARINČ, Andreja – Izziv izobraževanja na daljavo pri otrocih in mladostnikih z motnjami v duševnem razvoju CUDV Draga.....	5
3. BOBEN, Matejka – Kar roka naredi, si um zapomni.....	6
4. BREČKO, Lucija – Slikanica kot sredstvo za odkrivanje in odpravljanje govorno-jezikovnih motenj v vrtcu.....	7-8
5. ČRNKO, Nevenka – Bogato naravno okolje je dovolj, da otroci iz sebe potegnejo vse svoje potencialne.....	9-10
6. DOLANC, Polona – Sodelovanje učencev nižjega izobrazbenega standarda ter učencev 1. do 4. razreda osnovne šole pri projektu Spoznavam Slovenijo.....	11
7. FEDERL, Marjeta – Naši sončki.....	12
8. FERŠ, Barbara – Reševanje konfliktov na razrednih sestankih.....	13
9. GODEC, Margaret – Učenci z izrazitimi učnimi in razvojnimi težavami v programu s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo. Da ali ne?.....	14
10. HAJD, Rok – Gibalnica.....	15
11. HROVAT, Ksenja – Dejavnosti za spodbujanje fino motorike pri otroku s posebnimi potrebami v predšolskem obdobju.....	16
12. IVAČIČ SENEKOVIČ, Andrea – Kako nam lahko miselni vzorci pomagajo.....	17
13. JUŠKOVIČ, Tamara – Medpredmetno povezovanje v kombiniranih oddelkih.....	18
14. KLINE, Suzana – Snoezelen.....	19
15. KNEZ, Maja – Interesna dejavnost Uživam v vodi.....	20
16. KOKOT ASANI, Katja – Krvava raziskovalna škatla.....	21
17. KOLETNIK, Nina – Spletni blog kot učno okolje za delo z učenci z motnjami v duševnem razvoju.....	22
18. KRAJNC, Manca – Promet v kombiniranem oddelku.....	23
19. KRANČAN, Nika – Joga kot dodatna podpora pri delu z učenci s posebnimi potrebami....	24
20. KRAŠOVEC, Katja – Fraktalna risba v posebnem programu vzgoje in izobraževanja.....	25
21. KROFLIČ, Valentina – Sodelovanje vrtca in šole, učenje za življenje.....	26
22. KUMER, Monika – Izvajanje dodatne strokovne pomoči na daljavo s predšolskimi otroki je mogoče.....	27
23. LAMPE, Jasna – Izobraževalno terapevtski projekt Jadranje za jutri.....	28
24. MATIČKO, Tjaša – Spremembe, ki vračajo motivacijo.....	29
25. MEDVED, Mateja – Razredna dramatizacija književnega besedila.....	30
26. MULEC, Marsela – Podporna skupina za starše, Skupna pomoč.....	31
27. PAVLIN, Nina – Izzivi pri oblikovanju učnih gradiv za učence I. in II. Stopnje PPVI v času šolanja na daljavo.....	32
28. REČNIK, Iva – Šolanje na daljavo v posebnem programu.....	33

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

29. REDNAK, Suzana – Predstavitev pripomočka.....	34
30. RIŽNIK, Vesna – Medvrstniško in medgeneracijsko povezovanje učencev posebnega programa vzgoje in izobraževanja v projektih društva Sobivanje.....	35
31. SITAR ZELKO, Sandra – Besedožlop.....	36
32. SLAPNIK, Mateja – Predstavitev dela terapevtskega psa na osnovni šoli in osnovni šoli s prilagojenim programom v nižjem izobrazbenem standardu.....	37
33. STREGAR, Jani – Iskanje virov v sebi in okolju.....	38
34. TONEJC, Tanja – Kuharske delavnice.....	39
35. TRSTENJAK, Dominik – Enostavna robotika za pomoč pri učenju.....	40
36. VIŠATICKI, Kristina – Učne ure s terapevtskim psom v 1. triletju osnovne šole s prilagojenim programom.....	41-42
37. ZUPANIČ, Jasmina – Po lestvici gor.....	43
38. ZUPANIČ, Jasmina – Škrat Vlado spodbuja k sodelovanju.....	44

Avtorji s prijavo na konferenco zagotavljajo, da je prispevek njihovo avtorsko delo. Vsak avtor zase zagotavlja pravopisno pravilnost, saj Zbornik ni v celoti lektoriran.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

KLAVDIJA AHAČIČ

De Bono na urah dodatne strokovne pomoči

Človeško življenje je eno samo učenje. Naučiti se moramo govoriti, hoditi, plavati, računati, brati, pisati ... Večina ljudi je prepričana, da nam je pamet dana in da razmišljamo sami od sebe, vendar pa vemo, da pamet in inteligenca ne pomenita enako kot razmišljanje. Razmišljanja se da naučiti, zato smo se že v lanskem šolskem letu odločili, da se bomo z učenci na urah dodatne strokovne pomoči lotili treninga razmišljanja po metodah dr. Edwarda de Bona. Za osnovo smo vzeli njegovo metodo CoRT, ki je poznana po vsem svetu. Izbrali smo le nekatera orodja iz omenjene metode, saj so bila druga preveč kompleksna za učence s posebnimi potrebami. Populacija učencev s posebnimi potrebami, ki so v redni osnovni šoli deležni dodatne strokovne pomoči, je namreč zelo raznolika in prav takšne so tudi njihove sposobnosti, močna področja ter primanjkljaji. Trening so učenci izvajali le del pedagoške ure, lahko na začetku, v sredini kot premor med drugimi dejavnostmi ali na koncu. Občasno smo lahko treningu razmišljanja posvetili celotno uro. Pri samem spoznavanju orodij in urjenju razmišljanja smo se osredotočili na to, da v tem delu ure ni bilo napačnih odgovorov in so šteje prav vse zamisli in ideje. Jasno smo se držali časovnih omejitev in bili dosledni pri njihovem zapisovanju. Včasih je pouk potekal v paru ali manjši skupini, kar je dalo treningu še dodatno vrednost.

Učenci so s pomočjo kognitivnih tehnik širili svojo moč zaznavanja, kar je za razmišljanje tako bistveno, kot je besedni zaklad za branje. Spoznali so nekaj preprostih orodij, s katerimi so urili ustvarjalno razmišljanje in usmerjanje lastnega razmišljanja na bolj osredotočen način. Končni cilj, ki smo si ga zastavili, je bil, da osnovne operacije razmišljanja učenci tako ponotranjijo, da jih lahko izvajajo avtomatično, tekoče, brez napora, ne samo na urah dodatne strokovne pomoči, ampak tudi pri drugih predmetih ali v različnih življenjskih situacijah.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Silva Bajde, Peter Demšar, Andreja Marinč Škorjanc

Izzivi izobraževanja na daljavo pri otrocih in mladostnikih z motnjami v duševnem razvoju CUDV Draga

V obdobju epidemije so se zaprli tudi Oddelki vzgoje in izobraževanja. Vključevanje učencev iz CUDV Draga v delo na daljavo je postal izziv tako za njih same kot tudi za vse strokovne delavce.

V zelo kratkem času so se morali učenci in učitelji prilagoditi na nov, popolnoma drugačen način dela – izobraževanja na daljavo.

Učinkovitost izobraževanja na daljavo je pogojena z različnimi vrstami pripravljenosti (UNESCO COVID-19 Education Response, 2020): tehnološko, vsebinsko, pedagoško, in s pripravljenostjo za spremljanje in evalvacijo.

E-gradiv, ki so namenja učencem z najtežjimi motnjami v duševnem razvoju, je zelo malo. Vsebine so pogosto prezahtevne in preobširne, zato smo se usmerili v razvijanje raznovrstnih digitalnih gradiv, ki so poleg učnih vsebin obsegala tudi navodila za starše ali skrbnike, kako in na kakšen način lahko učenca podpiramo pri komunikaciji, kako ga motiviramo za gibanje in drugo.

Za pripravi tovrstnih gradiv je potrebno usklajeno timsko sodelovanje vseh strokovnih delavcev, izmenjava uspešnih učnih strategij, materialov in izobraževanje. Pri pripravi digitalnih gradiv smo morali upoštevati številna pedagoška načela (individualnosti, nazornosti in druge), upoštevati heterogene značilnosti skupine učencev (slabovidnost, gibalna oviranost in drugo), hkrati pa izdelati tak material, ki bo namenjen tako individualni kot skupinski obravnavi.

Za izmenjavo gradiv je zaživila tako imenovana *Izmenjevalnica idej*. Učitelji in drugi strokovni delavci so lahko izbirali in uporabljali najrazličnejša gradiva: učne liste, ideje za ustvarjanje, videe in zvočne posnetke, simbole za podporno in nadomestno komunikacijo, prirejene knjige in recepte v lahkem branju.

Oblikovana gradiva, ki so nastala v času dela na daljavo, so postala tudi sestavni del pouka. Učitelji preizkušajo, dopolnjujejo in preverjajo uporabnost gradiv.

Pri delu na daljavo se je še bolj pokazalo, da so starši in skrbniki ključni del tima, ne samo kot podpora pri delu z učencem, temveč tudi pri evalvaciji.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Matejka Boben

Kar roka naredi, si um zapomni

V prispevku bom predstavila primer dobre prakse konkretizacije pojmov pri pouku družbe v 4. r prilagojenega programa z nižjim izobrazbenim standardom. Projektno delo je zastavljeno po principih Montessori pedagogike.

Maria Montessori pravi, da sta gibanje in kognicija močno prepletene. Mišljenje je najprej izraženo v rokah, šele nato v besedah. Ljudje se najbolje učimo, kadar smo aktivno vpleteni, imamo možnost učiti se svojimi rokami in raziskovati. To še posebej velja za učence s posebnimi potrebami. V praksi opažam, da morajo učenci besedišče ne samo slišati in videti pomen na sliki, ampak tudi občutiti s svojimi rokami. Le tako se naučijo novih pojmov, ki dobijo konkreten pomen in niso zgolj nova beseda, ki jo takoj pozabijo.

Kako konkretizirati učne vsebine in nove pojme učitelju pogosto predstavlja izziv. Če smo uspešni pri konkretizaciji učnih vsebin pri pouku matematike, nam hitro zmanjka idej za konkretizacijo novih pojmov pri pouku družbe.

Na konferenci bom predstavila obravnavo učne vsebine VRSTE VZPETIN in DELI VZPETINE podprto s konkretnimi predmeti skozi projektno delo.

Posamezni material je izdelan po principu:

- od enostavnega k težjemu; od preprostega k zapletenemu
- od konkretnega k abstraktnemu
- od celote k podrobnostim (k delom).

Ob sami predstavitvi projektne dela bodo udeleženci spoznali tudi kaj pomeni v montessori pedagogiki lekcija v 3. korakih. To so koraki pridobivanja novega besedišča.

1. korak – predstavimo nov pojem
2. korak – otrok pokaže zahtevan pojem
3. korak – otrok poimenuje nov pojem

Udeleženci bodo spoznali tudi kaj so definicijske karte, ki dopolnjujejo novo besedišče in vplivajo tudi na krepitev branja z razumevanjem.

V projektu učenci tudi izdelajo svoje modele vzpetin in lastno knjižico. Čisto na koncu se povzpne tudi na bližnji grič in v praksi ponovimo vse na novo obravnavane pojme.

Med samim projektom pa učenci ne pridobivajo samo znanj iz učnega načrta ampak vzporedno razvijamo tudi socialne veščine:

- samodisciplina (potrpežljivost, spoštovanje, disciplina, red);
- sposobnost razmišljanja in samostojnost pri delu;
- spontano odzivnost na potrebe drugih;
- spoštovanje, zanimanje in občudovanje dela in dosežkov drug drugega;
- skrb za dobro počutje drugih; sočutje in razumevanje;
- harmonija in sodelovanje pri delu.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Lucija Brečko

Slikanica kot sredstvo za odkrivanje in odpravljanje govorno-jezikovnih motenj v vrtcu

Otroci z govorno-jezikovnimi motnjami so ena izmed skupin otrok s posebnimi potrebami. Na področju zdravstva imajo pri prepoznavanju otrok z motnjami v razvoju pomembno vlogo pediatri, na jezikovnem področju logopedi. Vendar pa je prvi pregled pri logopedu, ki ga imajo otroci v okviru sistematike, še-le pri petih letih. Tako se velikokrat zgodi, da smo strokovni delavci vrtcev tisti, ki prvi zaznamo te težave. Seveda moramo biti pri tem zelo previdni, saj je ključnega pomena poznavanje razvoja zgodnje komunikacije, ki nam omogoča prepoznavo zgodnjih razvojnih odstopanj.

V vrtčevski skupini lahko vzgojitelji s številnimi dejavnostmi podkrepimo govorno-jezikovni razvoj otrok. Poleg jezikovnega zglada lahko otroke vodimo skozi številne vaje v slušnem razlikovanju, jezikovne igre ter vaje za artikulacijo in razvoj govornega aparata. Odlično sredstvo, da vse to združimo in ponudimo otrokom kot zaključeno celoto, je projektni pristop s slikanico. Le-tega predstavlja učiteljica tujih jezikov, mag. Mija Selič, kot način zgodnjega učenja tujih jezikov. Njen pristop sem spoznala kot odlično sredstvo za odkrivanje in odpravljanje govorno-jezikovnih motenj v vrtcu.

V njenem pristopu so otroci potopljeni v igre in igralne dejavnosti, ki temeljijo na predstavljeni vsebini (zgodbi). Tako so vse dejavnosti vključene v isti kontekst. Vsaka aktivnost ima določen cilj, hkrati pa vse dejavnosti skupaj tvorijo eno celoto.

Prvi korak je izbira slikanice. Nato moramo pripraviti dejavnosti, ki bodo zajemale jezikovne, komunikacijske in socialne veščine. Z njimi otroke spodbudimo v skupinsko sodelovanje. Med sabo morajo vzpostavljati očesni stik, biti drug do drugega potrpežljivi in tolerantni, hkrati pa se zavedati lastnega telesa in prostora okoli sebe. Igre morajo prebujati fokus in koncentracijo. To pomeni, da otroci pri tem vadijo svoje motorične, senzorične in kognitivne veščine, hkrati pa zajemajo tudi socialni vidik, saj je naš glavni cilj pri tem razvijanje jezikovnih veščin za komuniciranje.

Začnemo z uvodno rutino, ki je vedno enaka in otroke pripravi za nadaljnje dejavnosti. Uvodna rutina vključuje uvodni pozdrav ter eno ali več iger, ki morajo zajemati vse zgoraj zapisane elemente. Primera iger za uvodno rutino sta Pozdrav v krogu in Ritmično izrekanje besed.

Sledi kratka dejavnost, ki nas povede v zgodbo. Z njo otrokom napovemo nekaj osnovnih informacij iz zgodbe: nastopajoče like, nekatere dogodke ali glavno sporočilo. Tudi tu moramo vključiti zgoraj naštet elemente.

Nato je na vrsti branje slikanice. V to čim bolj vključimo tudi otroke, na primer tako, da jih spodbudimo k ponavljanju zvokov, ki se dogajajo v zgodbi. To so pravzaprav vaje za artikulacijo in razvoj govornega aparata, s katerimi držimo njihovo koncentracijo in hkrati razvijamo njihov govorni aparat. V skoraj vsako zgodbo lahko tako na primer vključimo vaje kot so: pihanje vetra, šumenje dreves, brnenje motorjev, razni ropoti s tleskanjem in cmokanjem ...

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Po branju naj sledi dejavnost s katero otroci pokažejo razumevanje zgodbe in glavnega sporočila. Zgodbo lahko odigrajo kot dramsko ali lutkovno predstavo, kjer morajo zopet vzpostavljati medsebojno komunikacijo in poleg besedišča vključiti tudi neverbalno komunikacijo ter vaje, ki so jih ponavljali že med branjem.

Preko celotne načrtovane dejavnosti tako otroci ves čas aktivno razvijajo jezikovne in komunikacijske veščine, mi pa lahko med samim izvajanjem hitro ugotovimo njihove primanjkljaje ter naše naslednje izbrane slikanice usmerimo v odpravljanje zaznanih težav.

Nevenka Črnko

Bogato naravno okolje je dovolj, da otroci iz sebe potegnejo vse svoje potencialne

Šola že vrsto let integrira otroke s posebnimi potrebami, ki potrebujejo dodatno strokovno pomoč v večjem obsegu, saj je možnost individualizacije in prilagoditev večja. Opažam, da je prav to sprejemanje posebnosti vsakega posameznika in prilagajanje vzgojno-izobraževalnega dela vsakemu posamezniku bistvo čustvene inteligence in razvoja nasploh. V ta namen sem se odločila, da vam predstavim moj koncept dela, ki bazira na uporabi bližnjega naravnega okolja v učne namene. Kot vemo je gozd najbolj uravnoteženo senzorno naravno okolje, ki otroke na spontan način spodbuja k raziskovanju, gibanju, igri in s tem pomembno vpliva na kognitivni, osebni, moralni, čustveni in socialni razvoj otroka. Pri učenju povezujemo ustvarjalni gib in gozdno pedagogiko, paralelno z učno vsebino, ki jo trenutno obravnavamo. Pomembne so tudi skupne aktivnosti, kjer so v prednosti predvsem spretnosti medsebojnih odnosov, nebesedno razumevanje ter sprejemanje odločitev, kadar gre za skupni projekt, kot je načrtovanje in gradnja objekta....

Poudarek je na razvijanju empatije in zdravega samospoštovanja skozi različne naravne metode dela v sproščenem okolju izven učilnice. Samo okolje gozda pripomore k učenju samoregulacije, kar posledično krepí varno okolje za učenje šolskih vsebin. Kot sem omenila, je ravno ta danost gozda, ki nas obkroža, tista, kjer se je vse skupaj pravzaprav začelo.

Bližnji posestnik nam je odstopil jaso, na kateri nam je dovoljeno skoraj vse. Tam smo se sprva posluževali igri, nabiranju gozdnih sadežev in regrata, se učili skozi konkretne materiale in razvijali spretnosti iskanja ter povezovanja z učnimi vsebinami. Nato smo jo nadgradili z gradnjo hišice, kamor se lahko zatečemo, ko potrebujemo čas za konstruktivno igro, delo in umik. Pri tem gre omeniti tudi gozdarja in geomanta Jaka Šubica, ki nam pomaga uporabljati različne materiale pri gradnji.(les, trstika, blato).. Tukaj tudi občasno prespimo, streho nad glavo pa nam naredi preprosto ogrodje iz lesa in platno. Sorazmerno spoznavamo značilnosti posameznih materialov v naravi, ki so del učne vsebine, kot na primer drevesa, pri Spoznavanju okolja ali Naravoslovju in tehniki.

Opazujemo koreninske splete, se pogovarjamo o tem, kako drevesa dobijo hrano in na preprost način razložimo fotosintezo. Tako lahko razvrščamo tudi liste in ugotovimo, koliko različnih vrst raste na jasi in katerih dreves je največ. Urejamo po dolžini: od najkrajše veje do najdaljše. Pri igri z odrezanimi koluti dreves razvijamo moč, ravnotežje, gibljivost, koordinacijo. S pomočjo multisenzornega učenja tako učenci pridobivajo izkustva.

Narava vzbuja senzorno radovednost, pritegne z nenavadnimi zvoki, novimi vonji, gibalnih izzivov za krepitev ravnotežja nikoli ne zmanjka. Tovrstno učenje tako podpira celoten razvoj otroka: intelektualni; kako stvari delujejo, kaj stvari so, čustveni; razumevanje tega kaj mi je všeč in kaj ne, socialni, razumevanje odnosa do ljudi, prostorov, živali; telesni z nenehnim gibanjem.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Imamo sicer igrišče, ki pa žal ponuja malo izzivov in ne moremo zagotoviti učinkovitega samoraziskovanja, kjer bi otrok sledil svojim naravnim interesom. Vemo pa, da je prav radovednost velik motivator učenja, vse kar morate otroku omogočiti je svobodno gibanje in aktivno učenje.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Polona Dolanc

Sodelovanje učencev nižjega izobrazbenega standarda ter učencev 1. do 4. razreda osnovne šole pri projektu Spoznavam Slovenijo

OŠ NH Rajka Hrastnik izvaja program redne osnovne šole, osnovne šole z nižjim izobrazbenim standardom in posebni program vzgoje in izobraževanja. Pouk za vse učenec poteka v isti stavbi, zato je interakcija med učenci ves čas prisotna.

V šolskem letu 2018/2019 sem v sodelovanju s sodelavko pripravila projekt Spoznavam Slovenijo. Ker se zavedam, kako pomembno je aktivno in sodelovalno učenje za motoričen in psihičen razvoj otroka, sva oblikovali igro, v kateri so učenci 7., 8. in 9. razreda nižjega izobrazbenega standarda sodelovali kot pomočniki pri oblikovanju in izvajanju nalog. Nastala je igra Spoznavam Slovenijo, ki je vključevala vse senzorne kanale, preko katerih učenci sprejemajo informacije. Naloge so bile oblikovane za različne stopnje zahtevnosti. Igra je potekala v šolski avli v obliki družabne igre »človek ne jezi se« z različnimi nalogami. Učenci 1. do 4. razreda osnovne šole so bili razdeljeni v naključne skupine, ki so skupaj reševale postavljene naloge. Pomoč pri razumevanju navodil in reševanju nalog so nudili učenci nižjega izobrazbenega standarda. S pozitivno motivacijo in gibalno aktivnostjo smo dosegli aktivno pozornost, pri tem pa učence naučili, da se osredotočijo na določene podatke ter da je za uspešno delo potrebno sodelovanje. Interakcija med učenci nižjega izobrazbenega standarda in učenci redne osnovne šole je krasno stekla. Učenci nižjega izobrazbenega standarda so po začetni zadregi prevzeli vodenje, podajali navodila ter pomagali pri reševanju. Njihov občutek pomembnosti in videnosti je bil neizmeren.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Marjeta Federl

Naši sončki

Podaljšano bivanje ni samo ni in ne sme biti samo varstvo učencev do odhoda domov, kot se to nekateri razlagajo. V podaljšanem bivanju je potrebno vključiti vse elemente, ki so predpisani, kot so samostojno učenje, sprostivne dejavnosti, ustvarjalno preživljanje prostega časa in prehrano. Delo v oddelkih podaljšanega bivanja lahko veliko doprinesejo k vzgojnemu pedagoškemu delu in lahko omogoča vključuje otroke s posebnimi potrebami v ožjo ali tudi širšo okolico.

Na OŠ s prilagojenim programom smo se v šolskem letu 2018/19 vključili v razvojno – raziskovalni projekt Korak k sončku, ki ga izvaja Zveza Sonček. K projektu je pristopil oddelek podaljšanega bivanja NIS nižje stopnje. Drugačnost, različnost je vse okoli nas. Z drugačnostjo se srečujemo že doma pa tudi v naši ožji in širši okolici. Z drugačnostjo se naši učenci dnevno srečujejo, vendar se tega včasih premalo zavedajo ali pa zaradi pomanjkanja različnih spretnosti, ki jih potrebujejo za vključitev v širše okolje ostajajo sami izven dogajanja in včasih izolirani pred okolico. Zaradi prej naštetega se naši učenci pogosto družijo le z vrstniki, kateri tudi obiskujejo isto šolo, razred oziroma skupino.

Cilji projekta Korak k sončku so bili sledeči:

1. sprejemati in razumeti vsakršno drugačnost;
2. oblikovati strpno družbeno in socialno klimo, ki bo otrokom, mladostnikom in odraslim s posebnimi potrebami omogočila enake možnosti kot jih imajo sovrstniki;
3. medsebojno druženje in preprečevanje diskriminacije.

V okviru projekta smo prebirali literaturo, ki govori o drugačnosti. Ob uporabi različnih strategij motiviranja za branje smo učence pritegnili k poslušanju branja slikanic. Po branju smo se pogovarjali o prebranih literarnih delih in jih poustvarjali. Učenci so se tedensko družili z učenci s sosednje večinske osnovne šole. Skupaj z učenci sosednje šole so se vživeli v svet slepih in slabovidnih, spoznali težave, ki jih morajo le ti premagovati v svojem vsakdanu.

Barbara Ferš

Reševanje konfliktov na razrednih sestankih

V prispevku želim predstaviti drugačno obliko ur oddelčne skupnosti. V tem šolskem letu sem učencem predstavila razredne sestanke. Na tak način smo reševali predvsem vedenjsko problematiko oz. konfliktne situacije med sošolci.

Razredni sestanki so ena od strategij oz. orodij pozitivne discipline. Pozitivna disciplina je pristop, kjer ni ne pretiranega nadzorovanja in ne popuščanja. Zahteva hkrati odločnost in prijaznost. Učitelju in učencem omogoča sodelovanje, saj med njimi vlada enakopravni odnos. Učinkovitost razrednih sestankov temelji na medsebojnem spoštovanju vseh udeležencev. Prav tako omogočajo učenje demokratičnih postopkov sodelovanja in osredotočanje na iskanje rešitev (ne kaznovanje).

Cilji razrednih sestankov:

- učenje vzajemnega spoštovanja,
- medsebojne pohvale, priznanja in zahvale,
- posvečanje rešitvam.

Izvedba razrednih sestankov ima svoje zakonitosti.

- sedenje v krogu: vsi udeleženci sedijo v krogu, kjer ni fizičnih ovir, ki motijo sam potek sestanka,
- dnevni red,
- struktura sestanka.

Sestanek zmeraj začnemo z medsebojnimi pohvalami. Temu sledi predstavitev problema in iskanje rešitev. Vsi udeleženci imajo možnost podati svoj predlog rešitve iz katerih se oblikuje skupni dogovor.

Pri vodenju razrednih sestankov je pomembna tudi vloga učitelja. Nujno je, da se odpove nadzoru in spodbuja sodelovanje. Prav tako mora biti učitelji zgled tega, kar želi naučiti učence. Pomembna večina učitelja je prevzemanje odgovornosti za svoj del odnosa oz. svoj prispevek k nastali težavi. Učitelj naj bo čimbolj objektiven, brez nepotrebne obsojanja. Postavljal naj bi vprašanja iz radovednosti in iskal pozitivne namene v ozadju vsakega vedenja. Moji učenci so takšne sestanke dobro sprejeli. Postopoma so se učili različnih veščin komunikacije in prevzemanja odgovornosti. Vedenjska problematika seveda ni izginila, saj se učenci v vsakem obdobju soočajo z različnimi konfliktnimi situacijami, ki jim niso kos. Razredni sestanki pa so omogočili, da so učenci začeli sprejemati odgovornost za svoja dejanja, hkrati pa so lažje razumevali vzroke za dejanja svojih sošolcev.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Margaret Godec

Učenci z izrazitimi učnimi in razvojnimi težavami v programu s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo. Da ali ne?

Z vstopom otroka v šolo, se od njega pričakujejo ustrezno razvite mentalne, emocionalne, socialne in motorične sposobnosti. Vendar pa je vsak otrok individuum z lastnimi individualnimi potrebami. Ker se v programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo vključujejo otroci z razvojnimi primanjkljaji, je potrebno pri njih še toliko bolj upoštevati njihove razvojne zmožnosti in potencialne.

Pomembno je, da učitelji delujejo v največjo korist svojih učencev, zato je potrebno za vsakega posameznega učenca oblikovati učno okolje, v katerem bo lahko le-ta skladno, s svojimi zmožnostmi, optimalno razvijal in izkazoval svoje potencialne. Učitelj mora učenca spremljati ter ga ob pojavu stiske ali prepogostem doživljanju neuspehov, zaradi zanj previsokih učnih zahtev, usmeriti v primernejši učni program. Za uspešno premagovanje ovir in primanjkljajev, pa je za ustrezno usmeritev učenca potrebno timsko delo oziroma interdisciplinarni pristop različnih strokovnjakov in staršev, kjer je obvezna dvosmerna komunikacija, ki temelji na medsebojnem spoštovanju in zaupanju. Le na tak način se učencu lahko zagotovi učinkovite možnosti za učenje, vsestranski razvoj, poklicno izobraževanje in uspešno socialno integracijo. V prispevku bom predstavila izkušnje vključevanja otrok z težjimi specifičnimi učnimi težavami in razvojnimi primanjkljaji v redni program osnovne šole in opredelila prednosti ter slabosti le-tega. Predstavila bom različen potek usmerjanja otrok v program nižjega izobrazbenega standarda in kakšen vpliv je imelo prešolanje na njihovo samopodobo, vedenje, usvajanje in izkazovanje znanja. Evalvacija ustreznosti prešolanja naših učencev v zanje ustrežnejše šolske programe, nam je pokazala, da so učenci v le-teh razvili boljšo samopodobo, postali samozavestnejši in pridobili pomembna znanja, ki jih potrebujejo ne samo za uspeh v šoli, ampak tudi v vsakdanjem življenju.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Rok Hajd

Gibalnica

Vse več raziskav kaže na to, da je gibanje prevečkrat zanemarjeno. Pomanjkanje gibanja oziroma hipodinamični življenjski slog je eden izmed poglavitnih razlogov, da se pri otrocih začnejo pojavljati težave v razvoju osnovnih gibalnih sposobnosti kot so ravnotežje, koordinacija, moč, različne pojavne oblike hitrosti, natančnost oziroma preciznost. Na razvoj le-teh pa najbolj vplivamo v otroštvu, torej v času, ko se živčni sistem še razvija. Raznovrsten izbor gibalnih aktivnosti in konsistentnost izvajanja le-teh vpliva na izgradnjo mrežastega tkiva in povečuje število ter kvaliteto živčno-mišičnih povezav, kar se odraža tudi v kakovosti delovanja možganov. Gibalne in kognitivne sposobnosti se torej prepletajo in so medsebojno odvisne. Zadostna količina gibanja je eden izmed ključnih dejavnikov s katerimi lahko pripomoremo k boljšemu telesnemu in duševnemu zdravju.

Gibalnico na naši šoli uporabljamo prav v ta namen – odpravljanju primanjkljajev na gibalnem področju in skrbi za kakovosten motorični, morfološki ter fiziološki razvoj naših učencev.

Kot že samo ime pove, je gibalnica ciljno opremljen prostor namenjen gibanju. Zasnovana je tako, da učenci preko različnih čutil s pomočjo didaktičnih pripomočkov in rekvizitov razvijajo svojo senzorično integracijo in živčno-mišično učinkovitost, ki se kaže v obliki izboljšane koordinacije, orientacije v prostoru, kinestetičnih zaznav, ravnotežja, hitrosti odzivov na različne dražljaje. Z naravnimi oblikami gibanja kot so plazenja, plezanja, potiskanja, vlečenja, dvigovanja, skoki ter poskoki pa krepimo njihov skeletno-mišični, presnovni in srčno-žilni sistem. Gibalna igra ima pozitiven vpliv tudi na njihove vedenjske in čustvene značilnosti, ki se kažejo kot boljše obvladovanje in reševanje konfliktnih situacij, zmanjšanje anksioznosti ter zvišanje stopnje socialne prilagojenosti. Gibalnica zagotovo prispeva k večji kvaliteti vzgojno-izobraževalnega dela na naši šoli.

Na konferenci si bomo poglobljeje pogledali sestavo gibalnice, rekvizite, pripomočke, ki jih uporabljamo pri delu in predstavili nekaj vaj za odpravljanje pomanjkljivosti otrok na gibalnem področju.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Ksenja Hrovat

Dejavnosti za spodbujanje fino motorike pri otroku s posebnimi potrebami v predšolskem obdobju

Predšolsko obdobje je čas temeljnega razvoja. Kar otrok zamudi v zgodnjem otroštvu, kasneje žal ne more več nadoknaditi (*Videmšek in Visinski, 2001*). Gibalni razvoj poteka vzporedno z vsemi ostalimi oblikami razvoja - kognitivnega, čustvenega ter socialnega področja. Razvoja motorike tako ne smemo jemati izolirano, ampak v tesni in linearni povezavi z vsemi vidiki zorenja in spreminjanja (*Žgur, 2011*). Razvoj grobe motorike je temelj za razvoj fine motorike (*Goldberg, 2003*) saj pridobitev spretnosti grobe motorike neposredno vpliva na sposobnost izvajanja večine finomotoričnih spretnosti (*Koscinski, 2013*). Že v vrtcu spremljamo, kako otrok dosega mejnike v razvoju. Na gibalnem področju nas zanima, kdaj in kako so se oblikovali elementarni vzorci gibanja. Z vidika fine motorike se osredotočamo na to, kako otrok rokuje z različnimi predmeti. Pri predšolskih otrocih se lahko pojavljajo velike razlike v doseganju razvojnih dosežkov, saj so nekateri otroci bolj spretni, drugi manj. Pri slednjih lahko opazimo predvsem zaostanek pri spretnostih fine in grobe motorike (*Terčon, Lindav in Obreza, 2013*). Fino motorične spretnosti vključujejo gibe ali kombinacijo gibov malih mišic rok in oči (*Pieterse, Treloar in Cairns, 2000*), pomagajo otroku pri samostojnosti v opravljanju dnevnih dejavnosti in pri skrbi za samega zase ter pri natančnosti in pri opravljanju kompleksnejših veščin (*Nurturing Early Learners: A Curriculum for Kindergartens in Singapore, 2013*). Omogočajo, da otrok ustvarjalno izrazi svoje ideje preko igre in umetniških dejavnosti, povečajo samozavest in socialne spretnosti, ki mu v šolski starosti pomagajo pri vključitvi v igro in delo (*Pieterse idr., 2000*). Veliko otrok, predvsem otroci s posebnimi potrebami, ni sposobnih le z nekaj vaje usvojiti določene spretnosti. Pomembno je, da ga odrasli seznanijo s spretnostjo, mu jo demonstrirajo ter zagotovijo veliko priložnosti za vajo (*Nurturing Early Learners: A Curriculum for Kindergartens in Singapore, 2013*). Fino motoriko lahko v vrtcu razvijamo preko različnih tem in tematskih sklopov z pestrimi in otrokom privlačnimi dejavnostmi, kot so nizanje, navijanje, pretikanje, zapenjanje, vstavljanje, prenašanje, polaganje, stiskanje/spuščanje predmetov, rezanje s škarjami, grafo motorične vaje, vaje za razvijanje moči prstov ter zlaganje, sestavljanje predmetov, ipd. v njih otroci radi sodelujejo in tako preko igre razvijajo fino motorične sposobnosti. Strokovni delavci moramo opazovati otroka in ustrezno ukrepati - ponujati veliko aktivnosti za spodbujanje razvoja. Izhajati moramo iz otrokovih močnih področij in oblikovati zanimive aktivnosti. Zagotoviti mu moramo občutek varnosti, da bo pripravljen sodelovati pri aktivnostih. Le-te se stopnjujejo po težavnosti. Postopoma bo vedno bolj motiviran za učenje in njegove spretnosti se bodo z vajo izboljšale. Če bomo že otroke v predšolskem obdobju razvijali področje fine motorike, bomo otroku z gibalnimi težavami vsaj nekoliko olajšali prehod v osnovno šolo.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Andrea Ivačič Senekovič

Kako nam lahko miselni vzorci pomagajo

V prispevku so opisani tako teoretični, kot tudi praktični vidiki uporabe miselnih vzorcev pri poučevanju učencev, ki se šolajo v prilagojenih programih z nižjim izobrazbenim standardom. Miselni vzorci so lahko odličen pripomoček za učenje. Pomagajo nam lahko pri izdelavi zapiskov, pomnjenju snovi in pri učenju nasploh. Kot vemo, imajo učenci, ki obiskujejo prilagojene programe z nižjim izobrazbenim standardom, težave prav na področju učenja in zapomnitve snovi. Miselni vzorci nam tako lahko olajšajo učenje.

V letošnjem šolskem letu smo v 5. a razredu (prilagojen program z nižjim izobrazbenim standardom) miselne vzorce uporabljali pri pouku naravoslovja, družboslovja in slovenščine. Miselne vzorce so učenci izdelovali v zvezek ali na list papirja ob tabelni sliki učitelja, in sicer po korakih. Lotili pa smo se tudi izdelave miselnih vzorcev na računalniku (v programu Microsoft Word) v sklopu pouka računalništva. Microsoft Word je zelo preprost program, ki nam omogoča vstavljanje oblik – oblačkov in puščic ter vstavljanje risb oz. slik itd. Obstajajo tudi številni drugi programi in spletne strani za oblikovanje miselnih vzorcev na računalniku (npr. iMindMap, XMind itd.), ki so zanimivi za uporabo. Računalniški programi so lahko v pomoč tudi tistim učencem, ki imajo manj čitljivo pisavo, saj jim omogočajo oblikovanje miselnih vzorcev na računalnik. Le-ti so tako lahko narejeni hitreje in bolj pregledno.

Tako kot so si različni učenci, so si različni tudi njihovi miselni vzorci (kar pomeni, da lahko uporabimo različne vrste pisave - tiskane ali pisane črke, velike ali male črke, različne barve, kaj narišemo ali prilepimo sliko itd.). Miselni vzorci so se izkazali za zelo uporabne. Učenci so bili pri izdelavi aktivni. Ob izdelavi miselnih vzorcev so si veliko zapomnili. Ob njih so tudi ponavljali za ustno ali pisno ocenjevanje znanja.

Miselni vzorci so lahko uporabni tudi za učence s posebnimi potrebami. Omogočajo nam poenostavitev in lažjo zapomnitev snovi. Hkrati pa nam puščajo tudi veliko svobode pri izdelavi in krepijo našo ustvarjalnost. Učence je potrebno uporabe miselnih vzorcev naučiti in jim pokazati kako jim lahko le-ti pomagajo pri učenju. Ob tem pa moramo upoštevati individualne značilnosti vsakega posameznika.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Tamara Juškovič

Medpredmetno povezovanje v kombiniranih oddelkih

Učenje na daljavo predstavlja za učence s posebnimi potrebami, ki niso vajeni samostojnega, strukturiranega dela in uporabe tehnologije poseben izziv. Naloge učitelja, ki je vaje poučevati v razredu so tako postavljene pred preizkušnjo, kako snov predstaviti na enostaven, razumljiv način, da učenci naloge in snov razumejo ter posledično njihovo znanje zadosti zadanim kriterijem ter standardom znanja. Pri pouku v razredu se učitelji pogosto poslužujejo medpredmetnih povezav, ki dokazano izboljšujejo razumevanje in učenje. Pri delu na daljavo se na medpredmetno povezavo pogosto pozabi. V oddelku nižjega izobrazbenega standarda na Osnovni šoli v Parku so se učitelji v začetku leta dogovorili, da bodo snov obravnavali medpredmetno. Strokovna skupina je želela medpredmetno povezati vsebine tako vertikalno, kot horizontalno, saj je oddelek kombiniran in sestavljen iz otrok različnih starosti in sposobnosti, torej je potrebno upoštevati poleg medpredmetnega povezovanja predvsem individualizacijo. Učitelji so tedensko skupno načrtovali teme in vsebine ter jih prilagajali glede na zastavljene cilje in standarde znanja. Pri delu na daljavo so želeli takšen način dela ohraniti. V prispevku je predstavljen primer obravnave dramskega umetnostnega besedila pri slovenskem jeziku z izdelavo lutk pri likovni umetnosti in učenjem izštevank pri glasbeni umetnosti. Učitelji so snov skupno načrtovali ter s pomočjo videokonference in interaktivnih vsebin učencem predstavili snov. Učitelj in učenci so naučeno evalvirali ter drug drugega ocenili. Naučene vsebine so otrokom predstavljale dolgotrajnejše in kvalitetnejše znanje ter enak način dela kot v šoli, kar so lažje prenesli iz dela na daljavo nazaj v delo v razredu.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Suzana Kline

Snoezelen

Sprostitev je zelo pomemben del našega življenja. S pomočjo sproščanja odpremo svoje čute, se opolnomočimo in postanemo kos vsakodnevnim opravilom. Ponosni smo, da imamo v ta namen na OŠ V parku poseben prostor, kjer vse to lahko ponudimo tudi našim učencem. Snoezelen sobo uporabljamo za sproščanje, za razvijanje različnih zaznav (vidne, slušne, taktilne, kinestetične...), za učenje posameznih učnih veščin, tem, kot učno motivacijo, predvsem pa se je kot zelo koristna izkazala kot pomoč pri reševanju konfliktov, umirjanju in opravljanju zaupnih pogovorov.

Osnovni principi snoezelen so sprejetost, varnost, ugodnost (sproščenost), nujno spremljanje otroka in odziv na terapijo. Terapijo mora voditi usposobljen terapevt. V ta namen sem se udeležila večdnevnega izobraževanja za Snoezelen terapije na Slovaškem (Bratislava).

Snoezelen soba mora biti strukturirana in organizirana, nič ne sme biti prepuščano slučaju in zaradi tega lahko otroku dovolimo, da sam vodi uro, če ne želimo ciljno delovati na razvijanje posameznih zaznavnih funkcij. Naša naloga je, da mu damo na izbiro omejeno možnost dražljajev, ki jih lahko procesira oz. zaznava.

Cilji takšne terapije so sproščanje, razvijanje sposobnosti zaznavanja, pozornosti in koncentracije, motorike, kognicije – zapomnitve, socialnih veščin, pozitivnih emocij, zaupanja, kreativnosti in domišljije.

Ker lahko v Snoezelen sobi razvijamo vse te funkcije jo imenujemo tudi multisenzorna soba.

V multisenzornih sobah je možno izvajati tudi masažo telesa, kar pripomore otroku k temu, da zazna svoje telo. Terapija je lahko naravnana ciljno ali pa tudi ne (tudi kot sama sprostitelj) prav tako je le ta lahko individualna ali skupinska.

Cilj, ki si ga zastaviš pri terapiji spremljaš dalj časa (ne moraš ga doseči v eni uri oz. eni obravnavi).

Multisenzorna soba oz. efekti v njej delujejo neposredno na možgane in zato imajo pozitiven učinek predvsem na otroke, ki imajo motnjo v duševnem razvoju. Naši možgani so plastični, zato jih z nenehnim spodbujanjem oz. s pravnimi dražljaji lahko do neke mere spodbudimo, da začnejo sprejemati dražljaj iz okolja in ga procesirati.

Take multisenzorne sobe imajo tudi pozitiven učinek na otroke z učnimi težavami v OŠ, in sicer lahko vpliva na njegovo sproščenost oz. stimuliramo z določenimi efekti njegovo pozornost.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Maja Knez

Interesna dejavnost Uživam v vodi

Interesna dejavnost Uživam v vodi je prilagojena plavalna dejavnost za razvoj plavalnih sposobnosti gibalno oviranih oseb z zmerno motnjo v duševnem razvoju. Pri svojem delu sem se osredotočila na učinke izvajanja prilagojene plavalne dejavnosti za 7-letno učenko z zmerno motnjo v duševnem razvoju in s cerebralno paralizo, ki še ni povsem prilagojena na vodo. Za osebe s cerebralno paralizo je vadba v vodi zelo priporočljiva, saj ima mnogo pozitivnih učinkov na telo. V prispevku bo predstavljen pomen in vpliv prilagojene plavalne dejavnosti na prilagajanje ter samostojno gibanje v vodi. Znanje plavanja namreč sodi med temeljno športno izobrazbo in je življenjskega pomena. Učenje plavanja gibalno oviranih oseb je zelo specifično zaradi različnih vrst in stopenj primanjkljajev, telesnih značilnosti, zmožnosti posameznika, oblike in stopnje gibalne oviranosti ter psihofizičnih sposobnosti posameznika. Za poučevanje plavanja gibalno oviranih oseb z motnjo v duševnem razvoju je pomembno poznati in razumeti posebnosti pri delu v vodi. Določene značilnosti gibalne oviranosti namreč vplivajo na plovnost in vrtenje. Zaradi ostalih značilnosti (npr. epilepsija-nepredvidljivost, strah pred vodo) je nujna individualna obravnava.

S pozitivnimi vplivi izvajanja prilagojene plavalne dejavnosti želim opozoriti na pomembnost zgodnje in celostne obravnave oseb s posebnimi potrebami. Predstavljen bo avtorsko načrtovan program prilagojene plavalne dejavnosti, ki temelji na konceptu Halliwick.

V sklopu interesne dejavnosti je bilo izvedenih 9 obravnav, ki so trajale 90 minut. Tekom vsake obravnave sva izvajali aktivnosti v treh različnih bazenih (plavalni, masažni, terapevtski). Vsak bazen je namenjen določenim dejavnostim: plavalni (50 min)-telesna aktivnost (aktivacija vseh mišičnih skupin, vaje po programu 10 točk, vstop in izstop iz bazena ...); masažni (15 min)-prilagajanje na pljuskanje vode, občutenje valov, ohranjanje ravnotežja oz. položaja telesa v vodi (sede in leže) in vodna masaža; terapevtski (10 min): sproščanje mišic (zelo topla voda-do 35°C), vodna masaža, vaje lebdenja in pasivno sproščanje kolkov.

S pomočjo dveh uporabljenih testnih inštrumentarijev (SWIM in WOTA 1) in interpretacijo rezultatov želim prispevati k lažjemu in učinkovitejšemu ocenjevanju in spremljanju napredka ter načrtovanju gibalnih aktivnosti v vodi za osebe s posebnimi potrebami.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Katja Kokot Asani

Krvava raziskovalna škatla

Ko pomislimo na poučevanje naravoslovja, se nam vsem zdi tako naravno, da je to delo povezano z raziskovanjem ter delom v parih ali manjših skupinah. Vendar narava našega dela, ter predvsem obsežni učni načrti kaj hitro speljejo učitelja na »kriva pota«. Sama sem večkrat v dilemi, kako podati snov, na kakšne načine še predstaviti snovi, da smo kar se da produktivni. Poučujem naravoslovje v 7, 8 in 9. razredu OŠPP. Delo je zabavno in pestro. Vedno znova je potrebno najti načine, s katerimi učencem popestim pouk. Tako sem se odločila, da predstavim praktični pouk naravoslovja v 8. razredu preko raziskovalne škatle, s katero so učenci spoznavali obtočila. Kot šola smo vključeni tudi v projekt formativnega spremljanja, zato raziskovalne škatle zelo rada vključim k učenčevemu ocenjevanju znanja, saj s pomočjo dobro oblikovanih kartic dejavnosti in vprašanj vidijo, koliko in na kak način obvladajo dotično temo. Obtočila so precej obsežna tema, saj se dotaknejo delovanja srca, krvi, žil, hkrati pa se učenci učijo tudi o limfnem sistemu. Zato sem temo razdelila na dva dela, oziroma na dve škatli. V prvi so učenci samostojno delali in spoznavali srce, v drugi pa so se učili o žilah, krvi in limfnem sistemu. Učenci so v škatli s srcem spoznavali delovanje srca, sami so sestavili preprost model srca, ugotavljali so, zakaj je srce pomembno, ter ugotovili iz katerega tkiva je. V drugi raziskovalni škatli pa so učenci sestavili »model« krvi, Ugotavljali kakšne so funkcije vseh telesc v krvi, se učili o žilah ter ugotovili, da je limfa rumena »brozga«, ki brani naše telo. Učenci so pri delu zelo uživali. Prav tako pa tudi jaz, saj sem videla, da znajo tudi »naši« otroci biti samostojni in se znajo preleviti v prave raziskovalce in naravoslovce.

Nina Koletnik

Spletni blog kot učno okolje za delo z učenci z motnjami v duševnem razvoju

Ob koncu lanskega šolskega leta in velik del letošnjega je zaznamovalo šolanje na daljavo. To je predstavljalo izziv tako za učence, starše kot tudi učitelje. Pri učencih z zmernimi motnjami v duševnem razvoju je bila ta naloga še težja, saj zaradi znižanih intelektualnih sposobnosti in pridruženih motenj, težje dojemajo navodila za osvojitve znanj, ki jih narekuje letni delovni načrt. Učenci imajo različne učne in vedenjske težave, zato je potreben individualen pristop oziroma uporaba različnih načinov podajanja vsebin. Učitelji in specialni pedagogi moramo pri delu na daljavo še natančneje načrtovati uporabo prilagojenih vsebin, metod in oblik ter strategij dela za posamezne učence.

Na začetku šolanja na daljavo še nismo imeli enotnih sistemov in smernic, zato sem prišla na idejo postavitve spletnega dnevnika oziroma bloga. Blog je lahko vstopna točka za različne interaktivne vsebine; fotografije, video posnetke, učne liste, zvočne posnetke, spletne povezave do drugih virov, itd. Prispevke sem pisala v preprosti, jasni, lažje berljivi obliki. Posebej sem poudarila ključne snovi, ter glede na različne sposobnosti učencev oblikovala aktivnosti in naloge v dveh težavnostnih stopnjah.

Pri predstavitvi uporabe šolskega spletnega dnevnika je ključno sodelovanje s starši, saj je bralna in računalniška pismenost učencev zelo raznolika. Nekateri učenci so se naučili samostojne uporabe bloga, drugim pa so pri tem dnevno pomagali starši. Iz dneva v dan se je navdušenje mladostnikov večalo, svoje vtise in odgovore pa so lahko podajali skozi komentarje neposredno na blogu. O uspešnosti tega orodja govori tudi statistika obiskov in klikov po posameznih prispevkih. Zaradi tega sem ta princip dela ohranila tudi v jesenskem času šolanja na daljavo.

V prispevku bo na kratko predstavljen spletni blog, njegova postavitvev, uporaba različnih orodij, primeri prispevkov podajanja učnih vsebin, komentarjev učencev, statistika obiska in pa možne izboljšave ter predlogi aktivnosti, ki jih lahko vključimo v tovrstno spletno okolje. Blog je trenutno še vedno dosegljiv na spletu in lahko učitelju predstavlja vir idej za pripravo učnih vsebin v razredu, učencem pa orodje za utrjevanje znanja ali priložnostno rabo doma.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Manca Krajnc

Promet v kombiniranem oddelku

Naša šola je vključena v številne projekte. Eden izmed njih je tudi razvojni projekt NA-MA poti (razvijanje naravoslovno- matematične pismenosti). V ta namen veliko vsebin prilagodimo razvijanju kompetenc naravoslovno - matematične pismenosti. V mesecu septembru sva se z 2. strokovno delavko odločili, da se bova v kombiniranem oddelku 1., 2. in 3. razreda, prometa lotili malo drugače, na bolj zanimiv način. Najprej smo se razdelili v skupine, v katerih so bili predstavniki učencev vseh treh razredov. Potem smo se seveda pogovorili o varnosti na poti in točki opazovanja. Pogovorili smo se tudi o tem, katera vozila predvidevajo, da bomo videli, in kako bodo beležili njihovo število (črtni prikaz). Nato je skupina dobila nalogo, da si pripravi opazovalni list. Na poti do točke opazovanja smo opazovali in razlagali prometne znake. Na točki opazovanja so imeli približno 30 min časa za beleženje. Po povratku v razred smo najprej ovrednotili delo skupine, pogledali njihova opažanja in če so pravilno predvidevali. Pregledali smo tudi črtni prikaz, ki so ga drugo- in tretješolci spremenili v številke. Naslednji teden smo se pogovarjali o vrstah prometa, o prometnih znakih, vse smo prilagajali starosti otrok. Po skupinah smo se igrali didaktične igre, v peskovnik so po skupinah oblikovali pot, ki smo jo prehodili, izdelovali smo didaktične igre, pri LUM so izdelali skupinsko sliko prometa z dorisovanjem. Da se učenci učijo skupaj in eden od drugega se nam je do zdaj še vedno izkazalo za dobro in uspešno in tudi tokrat je bilo tako.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Nika Krančan

Joga kot dodatna podpora pri delu z učenci s posebnimi potrebami

Kombiniran oddelek nižjega izobrazbenega standarda predstavlja zelo heterogeno skupino učencev. Posledično se specialni in rehabilitacijski pedagogi soočamo z izzivi nudenja ustreznih podpore in pomoči učencem. V zadnjem času postaja joga tema interesa dodatne podpore učencem s posebnimi potrebami (PP).

Joga je način vadbe, s katero vplivamo na telo, dihanje in duševnost, da lahko delujejo v ravnovesju. Vadba joge koristi vsem posameznikom, še posebej pa osebam s PP, saj se soočajo z različnimi telesnimi, duševnimi, čustvenimi in drugimi težavami. Poleg koristi, ki so običajno povezane z jogo, kot je povečana moč, ravnotežje, koordinacija in gibljivost, spodbuja pri osebah s PP tudi socialno-emocionalni razvoj, komunikacijo, zavedanje telesa, samoregulacijo, pozornost in koncentracijo, upad obsesivnega vedenja in agresivnosti ter zmanjšuje stopnjo impulzivnosti. Pri učencih s PP so pogosto prisotna tudi spremljajoča stanja, kot so visoka raven stresa, anksioznost in depresija, za katera so najučinkovitejše intervencije um-telo, med katere spada joga. Joga torej pomaga učencem s PP pri premagovanju primanjkljajev kot tudi spremljajočih stanj.

Zaradi vseh morebitnih koristi, ki jih prinaša joga, jo vključujem tudi sama pri delu z učenci, in sicer kot intervencijo v šolskem okolju. Gre za vadbo, ki jo lahko vključimo v pouk in skrajšamo na okoli 5-15 minut. Učenci izvajajo vaje za mizo ali na tleh, kjer ni nujna uporaba joga blazin. Jogo tako uporabim v razredu kot začetek dneva ali pa kratek odmor. Če opazim, da učenci potrebujejo globljo sprostitev pa jo uporabim, kot vsebino razredne ure, kjer vadba traja 45 minut.

Joga za otroke pa je drugačna od joge za odrasle. V primerjavi z odraslo jogo je zelo dinamična in po navadi glasna. Kadar jo uporabim kot jutranjo rutino ali kratek odmor, se osredotočim na vadbo asan in nekaj dihalnih tehnik, ki jih prepletem z igro in pravljičami. Pri mlajših učencih vedno uporabljam pripomočke za dihanje, kot so npr. hobermanova sfera, žogice za stiskanje, ogledala, peresa, cofke, mehurčke ipd.

Pri učencih opažam, da jih joga pomirja, zmanjšuje težave z disciplino in izboljšuje njihovo koncentracijo. Predvsem pa je opazno zadovoljstvo, ponos in samozavest učencev po končani vadbi joge.

Katja Krašovec

Fraktalna risba v posebnem programu vzgoje in izobraževanja

V prispevku bomo predstavili značilnosti učencev z zmernimi motnjami v duševnem razvoju, ki so vključeni v Posebni program vzgoje in izobraževanja. Ta populacija ima poleg znižanih sposobnosti za učenje in usvajanje splošnih znanj pogosto težave na področju čustvovanja ter vedenja. Prav tako so mnogi slabše motorično razviti, nekateri med njimi imajo težave s komunikacijo in govorom. Eden izmed predmetov v Posebnem programu vzgoje in izobraževanja je tudi likovna umetnost. Likovna umetnost spodbuja celosten razvoj človeka. Z ustvarjanjem likovnih del se poleg motoričnih spretnosti razvija zmožnost ustvarjalnega mišljenja, opazovanja, pozornosti itd. Učni načrt za učence vključuje različna likovna področja: risanje, slikanje, grafiko, kiparstvo in prostorsko oblikovanje. Operativni cilji za področje risanja se nanašajo na risanje enostavnih motivov po opazovanju in spominu, na prepoznavanje različnih risarskih tehnik ter na prostorsko orientacijo na dvodimenzionalni podlagi. Opisali bomo terapevtski vidik likovnega ustvarjanja. V ospredju umetnostne terapije je izražanje ter ustvarjanje in ne končni izdelek. Med procesom nastajanja likovnega dela otrok izraža svoja čustva, razvija kognitivne sposobnosti ter okrepi samozavedanje. Med terapevtske metode iz področja likovne umetnosti sodi tudi risanje fraktalne risbe. Gre za spontano risbo, ki je sestavljena iz črt in barv. Primerna je za ljudi vseh starosti ali sposobnosti in ni pogojena z likovno nadarjenostjo. Proces njenega nastajanja zagotavlja aktivno sprostitev in meditacijo. Vključuje simbole ter barve, ki vplivajo na nezavedni del osebnosti. Spodbuja razvoj učenčevih možganov in učnih sposobnosti; vpliva tudi na izboljšanje spomina ter koncentracije. Ob risanju fraktalne slike se krepi posameznikova samozavest in čustvena stabilnost. Nazadnje bomo prikazali ustvarjanje fraktalne risbe v razredu Posebnega programa vzgoje in izobraževanja.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Valentina Kroflič

Sodelovanje vrtca in šole, učenje za življenje

Trajnostni razvoj zadovoljuje potrebe sedanjega človeškega rodu, ne da bi pri tem ogrozil zadovoljevanje potreb prihodnjih generacij.

Temelji na treh postavkah:

- da ima okolje vrednost,
- dolgoročnost,
- ter enakost med ljudmi in generacijami.

Koraki v trajnostni razvoj se začnejo v vsakem posamezniku, z majhnimi koraki, ki postajajo vedno večji. Trajnost je potrebno živeti. In s trajnostnim razvojem je potrebno začeti že v vrtcu ter šoli, kjer se je potrebno učiti za življenje.

V Špitaliču imamo eno ogromno danost: to je okolje, ki ima veliko vrednost in jo je potrebno izkoristiti.

Naša hiša učenosti stoji v osrčju narave, ki kar kliče po učenju. Ko odpremo vrata, imamo povsem v bližini veliko življenjskih prostorov in jih pridno raziskujemo.

Najbližja okolica šole nudi prostor za gibalni razvoj, seveda pa vsa ta življenjska okolja v bližini izkoristimo kot učne pripomočke - okolje izkoristimo za izkustveno učenje (vrt, njiva, travniki, vinogradi, sadovnjaki, gozd, potok).

Zavedamo se, da ima okolje vrednost. Zato vsi skupaj poskrbimo, da naš kraj ostane tudi čist. Naš planet Zemljo skušamo ohranjati čisto skozi vse leto. Izvedemo tudi vsakoletno čistilno akcijo, ki se je poleg otrok iz vrtca in šole udeležijo še krajan.

Velik poudarek v Špitaliču pa je tudi medgeneracijsko sodelovanje: vrtec – šola – krajan in krajevna skupnost – VDC – Lambrechtov dom. S tem želimo poudariti enakost med ljudmi in generacijami.

S skupnimi močmi se trudimo ohraniti tisto, kar nam Špitalič nudi za prihodnje generacije.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Monika Kumer

Izvajanje dodatne strokovne pomoči na daljavo s predšolskimi otroki je mogoče

V šolskem letu 2020/21 sem se kot izvajalka dodatne strokovne pomoči soočala z izzivom, na kakšen način predšolskim otrokom s posebnimi potrebami, ki so vključeni v izobraževalni program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, v vrtcu omogočiti optimalno sodelovanje na daljavo v času epidemije. S pomočjo svetovalne službe in ostalih članov strokovnega tima, ki prihajamo v stik z otrokom, sem sooblikovala področja, ki so ključnega pomena pri izvedbi ure dodatne strokovne pomoči. Na začetku je bilo potrebno vzpostaviti odnos in komunikacijo s starši ter določiti čas srečanja, ki bo ustrezal predvsem otroku. Potrebno se je bilo dogovoriti in zagotoviti tehnične zmožnosti za izvedbo ure, pri čemer je pomembno razmišljanje o zmožnostih posamezne družine ter ali imajo otroci na voljo potreben material oz. ali otroci bivajo v okolju, ki nanje deluje spodbudno. Temu so sledile prilagoditve in zastavljanje prioritetenih ciljev individualiziranega programa, ki so vezani na starost in potrebe otroka. Sam čas izvajanja je bil razdeljen na tri segmente: pozdrav, ki je temeljil na motiviranju otroka do dejavnosti; osrednji del (sledenje zastavljenim ciljem) in zaključek ali sprostitvev. Pri izvedbi ure sem se pogosto posluževala rokovanja z lutkami ali uporabe virtualnih motivatorjev. Soočiti pa se je bilo potrebno tudi z izbiro ustreznih metod preverjanja zastavljenih ciljev, saj nam vse ponujene aplikacije in oblike dela ne ponujajo teh možnosti. Ne glede na to, kakšna je naša vloga in koliko let štejem, so dodatne spodbude ali potrditve tiste, ki krepijo naše zaupanje, da delamo dobro. Prav zato menim, da je povezanost članov strokovnega tima tista, ki bistveno vpliva na kvaliteto izvedbe dodatne strokovne pomoči. Tako kot za otroke, je tudi zame to povsem nova izkušnja, ki me vedno znova spomni, da je s pomočjo sodelovanja, strokovnosti, dobre volje in srčnosti tudi s predšolskimi otroki mogoče izvajati dodatno strokovno pomoč na daljavo.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Jasna Lampe

Izobraževalno terapevtski projekt Jadranje za jutri

Športno društvo SAPPA že od leta 2010, vsako leto organizira in realizira izobraževalno – terapevtski projekt Jadranje za jutri. Namenjen je otrokom in mladostnikom s posebnimi potrebami, pri katerih želijo v prvi vrsti učinkovito povečati komunikacijo in pripadnost skupini. V štiridnevni izobraževalno terapevtski projekt Jadranje za jutri smo vključili otroke iz socialno šibkih in ekonomsko prikrajšanih družin z namenom doseči, oziroma omogočiti jim enake možnosti in zmanjševati razlike med otroci. To so predvsem otroci, ki jim starši ne morejo nuditi poletnih počitnic na morju, je pa pri njih prisotno tudi nizko samospoštovanje, nesamostojnost in pretirana odvisnost od odraslih. Otroci imajo, ne glede na njihove posebne potrebe in socialni status, možnost izkusiti čar jadrnanja, vzpostaviti drugačen stik z morjem in sodelovati kot aktiven član posadke na jadrnici. Tako lahko vsaj za trenutek pozabijo na pogosto žalosten vsakdan, sklepajo nova poznanstva in prijateljstva ter ob ustreznem pedagoškem delu doživijo nova pozitivna spoznanja. Cilj je skupino otrok hitro in učinkovito naučiti optimalnega sodelovanja v raznih situacijah, povečati hitrost medsebojne komunikacije ter doseči višjo raven motiviranosti in sicer ob izdatni meri smeha, dobre volje in občutka pripadnosti skupini v soočenju z naravo, tako rekoč v idealnih pogojih za učenje in širjenje obzorij. Na jadrnici morajo otroci sprejeti njim nepoznane člane posadke in tudi sami postati aktivni član z opravljanjem dnevnih zadolžitvev. Izbrani način dela zahteva od otroka, da se vključi v sobivanje s člani posadke ter se prilagodi na prostorsko omejenost na jadrnici. Na ta način, se dosegajo cilji, kot so socialna integracija, strpnost, medsebojno razumevanje in zavzemanje za mirno reševanje konfliktov. Ti cilji se med jadrnanjem in kot posledica tega, še kasneje dosegajo na konkreten, učinkovit in profesionalen način. Gre namreč za izkušnjo socialnega učenja ter možnost za pridobivanje novih in drugačnih, a za življenje pomembnih izkušenj ter znanj. Morje, jadrnica in posadka zahtevajo medsebojno skrb, upoštevanje in spoštovanje vseh. Takšen način preživljanja časa, nudi mladim možnost učenja in prevzemanja odgovornosti zase in za druge, timskega delovanja, socialnih veščin, razreševanja konfliktov na ustrezen način, obvladovanja strahu, skrbi, izražanja zdrave tekmovalnosti in ne nazadnje tudi razvijanja motoričnih sposobnosti. Jadranje z vrstniki ja za otroke s posebnimi potrebami nepozabno doživetje, s strokovnim in timskim pedagoškim delom, se v tem času doseže takšna socialna dinamika skupine, za kakršno bi v običajnih pogojih življenja in dela v šoli, potrebovali več mesecev.

Tjaša Matičko

Spremembe, ki vračajo motivacijo

Pri delu z otroki s posebnimi potrebami se srečujemo z različnimi izzivi. Eden tistih, ki močno vpliva na proces dela, je hiter upad motivacije. Ta lahko privede do zavračanja dela, dolgočasenja, slabe volje, vpliva na razredno klimo in nenazadnje tudi na dejavnost sošolcev ... Ob teh težavah je dolžnost učitelja, da fleksibilno odreagira, ustrezno prilagodi metode in načine dela, ponudi novosti in otroku poskuša ponovno vliti voljo za delo. Potrebne so spremembe, ki otroka spodbudijo k nadaljevanju dela in doseganju zelenih ciljev. Učitelj mora biti pripravljen opustiti zamišljen potek učne ure. Odzvati se mora na otrokove reakcije in ustrezno ukrepati.

Zavedati se moramo, da otrok ne smemo siliti k učenju, ampak jim moramo ponuditi primerne izkušnje in dejavnosti, ki v njih vzbudijo lastno željo po delu. Eden izmed možnih načinov je, da v primeru upada motivacije spremenimo dejavnost. To zamenjamo s kakšno drugo, pri tem pa ohranjamo rdečo nit zelenega. Oklepiti se moramo otrokovih interesov in iz njih izhajati. Dejavnost lahko obogatimo s športnimi aktivnostmi, glasbenimi vložki ... Vselej imamo v planu rezervno zaposlitev, bodisi v obliki kakšnega didaktičnega materiala in pripomočka, izdelanega in pripravljenega na podlagi otrokovega močnega področja oz. zanimanja. Dobro se obnese vključitev smiselnega humorja, zabavnih iger (npr. igra vlog, pantomima, socialne igre ...). Te dejavnosti otrokom popestrijo pouk, jih sprostijo in načrtno usmerijo nazaj k delu.

Motivacijo lahko nazaj pridobimo tudi s spremembo okolja, v katerem se bo otrok dobro počutil in aktivno, bolj zbrano sodeloval. Dobro je odstraniti moteče in nepotrebne dejavnike ter omogočiti prostor za gibanje. Vsake toliko časa lahko našo učilnico popestrimo s preureditvijo, ustvarimo kakšen aktualni kotiček ipd. Od dela pri mizi preidemo k delu na tleh, zamenjamo prostor, delo prenesemo na šolsko igrišče, v bližnjo okolico, gozd ...

Pomembno je, da s kombinacijami navedenih sprememb iščemo načine, kako otroke ponovno motivirati za delo. Ob tem pa tudi najdemo rešitev, da ob dejavnostih še vedno sledimo načrtanemu cilju. Otrokom lahko s takšnim načinom fleksibilnega dela učenje približamo kot nekaj lepega in hkrati zabavnega.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Mateja Medved

Razredna dramatizacija književnega besedila

Vsako leto z učenci pripravimo razredno dramatizacijo, v katero so vključeni prav vsi. Pri tem povezujemo cilje oz. standarde vseh učnih predmetov, predvsem pa slovenskega jezika, glasbene umetnosti, likovne umetnosti, spoznavanja okolja, športa.

Dramatizacijo igramo učencem ostalih razredov šole in otrokom in z vrtca, ki prav tako deluje na naši šoli, zelo pa z njo razveselimo tudi starše v predprazničnem decembru ali ob zaključku šolskega leta.

V lanskem in letošnjem šolskem letu je bila dramatizacija sicer pripravljena, a smo jo zaradi izrednih razmer posneli in jo bomo z gledalci delili na drugačen način.

V kombiniranem oddelku 2. in 3. razreda smo v mesecu knjige in branja, ki na naši šoli že tradicionalno poteka aprila, velikokrat brali različne pravljice, učencem pa je bila zelo všeč Palčica. Najprej smo jo poslušali, nato ponavljali s pripovedovanjem ob slikah, obnavljanjem (s pomočjo vprašanj in samostojno), povzemanjem in sestavljanjem dialogov med književnimi osebami, opisi dogajalnih prostorov in književnih oseb.

Sledilo je ustvarjanje dramskega besedila, ki smo ga zapisali skupaj, saj je vsak lahko dodal svoj košček za vlogo, ki jo je izbral.

Ogledali smo si tudi animirani film, po katerem smo se pogovarjali o možnostih upodobitve scene in kostumov; le –te smo kasneje izdelali pri likovni umetnosti.

V dramatizacijo smo vključili tudi spremljavo z malimi oz. Orffovimi glasbili; učenci so najprej izbrali instrumente glede na njihovo zvočno podobo, ki naj bi seveda najbolj ustrezala oglašanju, značaju ali podobi literarnih junakov, nato pa so sami ustvarili in preigrali ritmične in melodične vzorce z njimi.

Po nekaj vajah v izreki besedila in vključevanju zvočnih delov, smo se posvetili še izdelavi scene in kostumov ter umestitvi vsega omenjenega v učilnico.

Učenci so pri tem zelo uživali, z medsebojno pomočjo oz. sodelovanjem pa so se jim porajale številne nove ideje.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Marsela Mulec

Podporna skupina za starše Skupna pomoč

Skupine za samopomoč in podporne skupine predstavljajo preventivo za preprečevanje tesnobe in drugih psiholoških kriz. Skupine se med seboj pogosto zelo razlikujejo, skupno pa jim je povezovanje ljudi s podobnimi težavami. Obstajajo skupine, katerih glavni cilj je takojšna pomoč članom, in druge, katerih namen je spremljanje in ustvarjanje odnosa med družbo in bojem za pravice. Skupine za samopomoč in podporne skupine so pogosto majhne skupine, katerih člani se skupin udeležujejo prostovoljno in si vzajemno pomagajo, svetujejo. Člani stremijo k istemu cilju in so med seboj enakovredni.

Od šolskega leta 2017/2018 na Osnovni šoli V Parku s kolegico Nadjo Vidmajer vodiva skupino za samopomoč namenjeno staršem otrok, ki obiskujejo Osnovno šolo V parku in smo jo poimenovali Skupna (Po)moč. Srečanja se dogajajo med septembrom in junijem. Dobivamo se enkrat na mesec, vsak zadnji četrtek v mesecu. Teme, ki so se v teh letih izkazale za najbolj zanimive in sprejete iz strani članov so Položaj mojega otroka v naši družini; Opazim napredek in se ga veselim; Odločiti se moram namesto otroka; Jaz mama, ženska, partnerka...; Telesna aktivnost zmanjšuje stres.

Po vsakem srečanju sva ugotovili, da so srečanja koristna in obojestransko poučna.

Udeleženke so si med seboj pripovedovale lastne izkušnje, mnenje in dileme, ki so obogatile tudi najino znanje ter naju izboljšale tako strokovno, kot osebno. Na koncu vsakega srečanja smo izvedli kratko evalvacijo, kaj je bilo udeleženkam všeč, kaj bi izboljšali in skupaj smo izbrali temo za naslednje srečanje.

Nina Pavlin

Izzivi pri oblikovanju učnih gradiv za učence I. in II. Stopnje PPVI v času šolanja na daljavo

Poučevanje v oddelkih posebnega programa temelji na uporabi didaktičnega materiala ter učenju v konkretnih učnih situacijah. Učni proces, metode in oblike dela so individualizirane in prilagojene potrebam in sposobnostnim vsakega učenca posebej. Učitelj v posebnem programu ima še posebej zahtevno nalogo, saj mora učenca spremljati ves čas učnega procesa ter dejavnosti in učne materiale ter pripomočke prilagajati njegovemu trenutnemu počutju, pozornosti, motivaciji, sodelovalnosti, napredku itd ...

Šolanje na daljavo mi je odvzelo vlogo nenehnega spremljevalca in opazovalca in jo dodelilo staršem mojih učencev. Nenadoma sem postala zgolj posrednik informacij in dodeljevalec napotkov, ki se je pri evalvaciji učnega procesa in načrtovanju dela lahko zanašalo le na posredovane informacije staršev.

V svoji predstavitvi bom opisala svojo poučevalno prakso šolanja na daljavo v posebnem programu v kombiniranem oddelku I. in II. stopnje. Predstavila bom tudi nekaj primerov učnih in e-učnih gradiv, uporabljena spletna orodja, kako je potekala komunikacija s starši in kako so se na šolanje na daljavo odzvali moji učenci.

Priprava učnih gradiv mi je predstavljala veliko izzivov. Skušala sem pripraviti ustrezno gradivo, ki bi staršem olajšalo novo vlogo »učitelja«, ki bi jim bilo lahko dostopno in za njihovo uporabo ne bi potrebovali veliko napotkov. Hkrati pa bi to gradivo omogočalo, da bi učenci še naprej napredovali, ohranjali naučeno dnevno rutino, učno gradivo pa bi obenem delovalo tudi preventivno, v smeri preprečevanja ali zmanjševanja morebitnega motečega in neželenega vedenja, itd..

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Iva Rečnik

Šolanje na daljavo v posebnem programu

Biti učitelj je poslanstvo z namenom učiti in se naučiti. Kot učitelj si del oddelka v učilnici, kjer opazuješ, razlagaš, spodbujaš, usmerjaš, vodiš, podajaš navodila in povratne informacije... V šolskem letu 2019/2020 se je ob pojavu novega koronavirusa pričelo šolanje na daljavo in naša učilnica je postala dom vsakega učenca, glavni učni pripomoček pa računalnik, tablica ali pametni telefon. Kot učiteljici v posebnem programu vzgoje in izobraževanja na 1. stopnji mi je bilo v trenutku odvzeto neposredno delo z učencem, neposredno opazovanje učencev v vsakodnevni situaciji in postala sem načrtovalka učnega procesa, izvajalci pa starši mojih učencev. Vsi skupaj smo se znašli v novi, nepredvidljivi situaciji. Sodelovanje se je krepilo tekom daljšanja šolanja na daljavo, postalo je redno vsakotedensko, vsakodnevno. Povratne informacije o delu učencev sem dobila preko fotografij ali kratkih posnetkov med učnim procesom ali med telefonskim pogovorom, videoklicem.

Začetek šolanja na daljavo je potekal s komunikacijo s starši učencev preko elektronske pošte, kamor so vsakodnevno prejeli navodila za opravljanje šolskih nalog. Namen je bil, da ohranijo šolsko rutino in učno kondicijo z močnim prepričanjem, da se zelo kmalu vidimo v šoli. A šolanje na daljavo je trajalo 9 tednov, za nekatere učence pa kar do konca šolskega leta.

V šolsko leto 2020/2021 smo vstopili zavedanjem, da bo del šolskega leta potekal na daljavo. Na šoli se je oblikoval tim za šolanje na daljavo in vzpostavil se je enotni komunikacijski kanal za učence – spletne učilnice.

Zavedala sem se, da so moji učenci pri šolanju na daljavo pri šolskem delu odvisni od pomoči staršev, a prav vsak izmed njih me je na posameznem področju pozitivno presenetil ter v samo delo vložil veliko energije. Naučene tehnike komunikacije nismo opustili niti po prihodu v šolo, saj redno uporabljamo videoklice, videokonference v primeru odsotnosti učencev zaradi bolezni ali kadar želimo sodelovati z ostalimi učenci šole na proslavi, pri podelitvi priznanj, praznovanju rojstnih dni.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Suzana Rednak

Predstavitev pripomočka

Branje in pisanje so veščine, ki jih mnogi jemljejo kot nekaj samoumevnega, saj s pridobivanjem teh veščin niso imeli težav. Po drugi strani pa poznamo tudi veliko odraslih, ki se učenja branja in pisanja spomnijo kot naporno in stresno početje. Na uspešnost pri učenju branja in pisanja vpliva veliko dejavnikov. Otrok ima lahko slabo razvito vidno in slušno zaznavanje, vidno in slušno pomnjenje, govorno-jezikovne težave, slabo razvito grafomotoriko, prostorsko orientacijo, počasno hitrost obdelave podatkov, odkrenljivo in kratkotrajno pozornost, itd.

V času poučevanja v Prilagojenem programu z NIS, v Posebnem programu in tudi v Programu s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo sem pogosto naletela na otroke, ki so s težavo brali in prepisovali, ker so se izgubljali med vrsticami. Vedno znova so se morali vračati skozi besedilo, da so ugotovili kaj so že prebrali oz. prepisali in kaj temu sledi. Napak je seveda bilo zato veliko, saj so se besede ponavljale ali pa so bile izpuščene.

V želji, da bi jim pomagala, sem jim izdelala pripomoček iz kartona. Lahko bi ga izdelala tudi iz drugih materialov (plastika, pena, trša folija, ...), a karton je vedno pri roki. Glede na različne dimenzije beril, delovnih zvezkov in knjig je težko izdelati pripomoček, ki bo prilagodljiv za vse vrste dimenzij, zato je enostavna in hitra izdelava velika prednost.

Pripomoček je sestavljen iz okvirja, prečnega traku in manjše zanke na prečnem traku. Prečni trak in zanka sta premična, da jih lahko otrok premika iz vrstice v vrstico in od besede do besede. Na vrhu okvirja sta dve ročici, ki ju zatakne za liste v zvezku ali knjigi, da se okvir ne premika. Pod okvir lahko pritrdimo tudi barvno folijo za otroke, pri katerih je ugotovljen Irlen sindrom ali pa jim preprosto ustreza podlaga pastelne barve.

Večina učencev ga je sprejela in ga redno uporabljala tako pri pouku kot doma pri pisanju domačih nalog. Drugim je bil odveč, ker jim je bilo »zamudno nastavljanje«. Z redno uporabo in s sočasnim izvajanjem vaj za razvijanje drugih področij, se je mnogim izboljšala ploskovna orientacija in ga sčasoma niso več potrebovali.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Vesna Riznik

Medvrstniško in medgeneracijsko povezovanje učencev posebnega programa vzgoje in izobraževanja v projektih društva Sobivanje

Posebni program vzgoje in izobraževanja obiskujejo učenci z zmerno, težjo in težko motnjo v duševnem razvoju. Posebnost motenj se kaže v znižanih intelektualnih sposobnostih, v slabšem motoričnem in jezikovnem razvoju, pojavljajo se težave na socialnem področju ter področju komunikacije. Posebni program vzgoje in izobraževanja je razdeljen na več delov in sicer na obvezni del, ki traja devet let, nadaljevalni del, ki traja tri leta, ter neobvezni nadaljevalni program – raven Učenja za življenje in delo, ki traja osem let ter vključuje peto in šesto stopnjo. Nadaljevalni program, v katerega so vključeni učenci od 18. do 26. leta, je namenjen nadgradnji spretnosti in usvojenih znanj iz predhodnih stopenj, vsebine pa morajo biti ves čas povezane z vključevanjem v socialno okolje. Učencem oziroma mladostnikom je potrebno ponuditi kvalitetno in razširjeno vključevanje v okolje, kar lahko dosežemo tudi s sodelovanjem z zunanjimi ustanovami, organizacijami in društvi. Na ta način mladostnikom omogočimo, da sklepajo nova poznanstva ter pridobivajo nova znanja in izkušnje. Na Centru za vzgojo, izobraževanje in usposabljanje, poučujem učence na peti stopnji posebnega programa vzgoje in izobraževanja. Že nekaj let zapored se vključujemo v projekte društva Sobivanje. Društvo ima vsako leto na voljo več projektov z različnimi vsebinami. V prispevku predstavljam primere dobre prakse vključevanja učencev v projekte društva Sobivanje, preko katerih se aktivno vključujejo v širšo okolico. Tako smo se v lanskem šolskem letu z učenci 5. stopnje posebnega programa, preko projekta »Spodbujajmo prijateljstvo«, povezali s skupino vrstnikov iz 3. osnovne šole v Slovenj Gradcu. Najprej smo se spoznavali preko risbic in pisem, nato pa smo jih obiskali in pri njih preživeli zanimiv dopoldan, poln presenečenj in dobre volje. Z veseljem smo se pridružili tudi projektu »Ti meni danes, jaz tebi jutri«, kjer je bila rdeča nit medgeneracijsko sodelovanje. Povabili smo upokojene učiteljice naše šole, katerim smo pripravili prijetno druženje, učenci pa so uživali ob pogovoru in klepetu. Tako medvrstniško kot tudi medgeneracijsko sodelovanje je pozitivno vplivalo na motivacijo učencev, na njihovo samopodobo in samozavest, saj je bil prav vsak posameznik vključen v pripravo programa in je lahko pokazal in izpostavil svoja močna področja, s katerimi se je predstavil širši skupnosti.

Sandra Sitar Zelko

Besedožlop

Prispevek predstavlja primer prakse poučevanja, kako na konkreten način približamo abstraktno učno snov učencem z lažjo motnjo v duševnem razvoju, v petem razredu z nižjim izobrazbenim standardom. Učenci z lažjo motnjo v duševnem razvoju potrebujejo več konkretizacije in spodbud pri usvajanju težje razumljivih učnih snovi. Področje besedoslovja je za učence z lažjo motnjo v duševnem razvoju pogosto težko razumljivo. Tako smo se odločili, da pripravimo za učence zanimiv, drugačen didaktičen pripomoček. Vsebinska didaktična igra vsebuje učno področje iz besedoslovja, besedne družine, tvorbo povedi in leksike. Primerna je za učence od 5. do 9. razreda z nižjim izobrazbenim standardom. Učni cilji, ki smo jih dosegali s pomočjo didaktičnega pripomočka, so: učenci bogatijo besedni zaklad in utrjujejo učno snov, tvorijo enostavne povedi, tvorijo različne besede in jih poimensko razlagajo, besedam iščejo enakost ali nasprotje, s pomočjo napisanih besed zapišejo, ali povedo nadpomenke, bogatijo si besedni zaklad, razvijajo in utrjujejo branje, pisanje, govorjenje ter poslušanje. Težavnost lahko prilagajamo glede na individualne zmožnosti učencev. Za višje razrede oziroma za tretje triletje pripravimo težje besede in dodatne naloge. Izbiramo starosti, sposobnostim, interesu primerne kartice. Učenci z lastno aktivnostjo sistematično in nezavedno bogatijo svoj besedni zaklad, hkrati se ob tem razvija logično mišljenje ter jezikovne in izrazne možnosti. Didaktično igro lahko igrata najmanj 2 ali več učencev. Pred pričetkom igre razgrnemo igralno ploskev, razdelimo figurice, pripravimo kocko in postavimo igralne kartice na svoja mesta. Igro začne najmlajši igralec. Druge spretnosti, ki jih učenci ob uporabi učila še urijo in razvijajo so še: učijo se vrstnega reda (da je potrebno počakati, da pride na vrsto); učijo se brati in slediti navodilom; vadijo pisanje črk na tablo; vadijo nastopanje pred sošolci; učenci ohranjajo in razvijajo interes za poslušanje ter branje; osvajanje pojma naprej in nazaj in razvijanje socialnih spretnosti (potrpežljivost, sodelovanje, igranje, zdrava mera tekmovalnosti).

S prispevkom želimo prikazati pozitivne učinke izbranega didaktičnega pripomočka, ki smo ga razvijali in dopolnjevali skupaj z učenci ter pozitivno vplivali na učenje, utrjevanje in ponavljanje. Hkrati pa so učenci preko igre osvajali nove, težje razumljive učne vsebine.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Mateja Slapnik

Predstavitve dela terapevtskega psa na osnovni šoli in osnovni šoli s prilagojenim programom v nižjem izobrazbenem standardu

Osnovna šola Pod goro iz Slovenskih Konjic sodeluje v projektu Erasmus+ KA2 z naslovom »Evropa programira«. V projekt so vključene štiri mobilnosti, in sicer v štirih državah - Sloveniji, Italiji, Nemčiji in Španiji.

V projektu so sodelovali učenci Osnovne šole Pod goro Slovenske Konjice in učenci podružnice Osnovne šole s prilagojenim programom V parku.

Namen predstavitve prikaza terapevtskega psa v učnem procesu je bila protiutež v delovanju z IKT tehnologijo. Prikazati smo hoteli, kako s pomočjo terapevtskega psa v učnem procesu izrabimo iz učencev več motivacije, pripravljenosti za učenje in utrjevanje novih učnih snovi.

Pes je bil pripeljan v šolo kot protiutež današnjim sodobnim tehnološkim pripomočkom. Želeli smo, da bi s psom v šolo pripeljali naravo, razumevanje in sprejetost ne glede na to, kaj kdo zna, kakšne ocene ima, kako je uspešen in kako izgleda.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Jani Stregar

Iskanje virov v sebi in okolju : v rešitev usmerjen pristop pri svetovalnem delu z učencem z lažjo motnjo v duševnem razvoju

Predstavljen bo način svetovalnega dela z učencem z lažjo motnjo v duševnem razvoju na OŠ Gustava Šiliha Maribor (OŠPP). Opisane bodo osnovne usmeritve in načela v rešitev usmerjenega pristopa kot drugačne paradigme reševanja problemov (Rebolj, 2015). Izpostavljeni bosta načelo usmerjenosti k rešitvam in načelo varčnosti in preprostosti. Izpostavljen bo pomen soustvarjanja ustreznega konteksta za možne spremembe (Mešl, 2018). Prikazan bo način aplikacije v rešitev usmerjenega pristopa in pristopa usmerjenega v iskanje virov (perspektiva moči) na primeru svetovalnega dela z učencem 7. razreda. Predstavljene bodo metode, tehnike in hevrstike, ki so bile uporabljene pri soustvarjanju zelenih izzidov. Poudarek bo na uporabi vprašanj z lestvico, časovne črte in načinu postavljanja vprašanj o izjemah. Predstavljeno bo sodelovanje z zunanjimi viri (učencu pomembnimi drugimi) v procesu. Dopisovanje z nekdanjo razredničarko in znano osebnostjo s področja glasbe.

Podane bodo širše možnosti aplikacije metod pri delu z učenci s posebnimi potrebami.

Prispevek bo predstavljen kot študija primera s posameznimi fazami akcijskega raziskovanja. Na koncu bodo preko analize dela in odnosa ter kritične refleksije izpostavljene možnosti za širšo aplikacijo ter morebitne pomanjkljivosti tovrstnega pristopa.

Namen prispevka je predstavitev možnih načinov delovanja svetovalnih delavcev ter spodbujanje njihove profesionalne rasti (Vogrinc, 2008) preko odkrivanja različnih možnosti, ki jih ponuja svetovalno delo.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Tanja Tonejc

Kuharske delavnice

Hrana je ena izmed osnovnih človekovih potreb. Z njo dobimo hranila, vitamine in energijo za svoje telo, zato ni vseeno, kakšno hrano uživamo. Jemo tudi z očmi, zato moramo biti pozorni tudi na postrežbo.

V osnovni šoli s prilagojenim programom z nižjim izobrazbenim standardom od 5. do 9. razreda je pri pouku gospodinjstva namenjenih veliko ur prav področju hrane in prehrane. Učenci veščin, kot je npr. priprava jedi, velikokrat ne pridobijo doma. Zato jih v šoli v največji možni meri seznanimo z različnimi živili, načini, kako ta živila uporabiti, kako pripraviti različne jedi in katera živila izbrati. Seznanijo se z osnovnimi kuharskimi pripomočki in postopki.

Za pridobivanje osnovnih spretnosti za pripravo jedi izkoristimo tudi dan dejavnosti in organiziramo kuharsko delavnico. Učenci z učiteljevo pomočjo organizirajo in izvedejo vse. Od izbire jedilnika, iskanja kuharskih receptov, nabave hrane, kuhanja, pečenja, priprave pogrinjka, dekoracije in pospravljanja ter čiščenja kuhinje.

Takšen dan je predstavljen v prispevku. Znanje, ki ga pridobijo na tem področju, bodo uporabljali vse življenje.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Dominik Trstenjak

Enostavna robotika za pomoč pri učenju

Robotiko srečujemo na vse področjih. Brez nje si skoraj ne moremo predstavljati visokotehnoške industrije. Neprestano se razvija in bo v prihodnosti še bolj kot danes vpeta v naše življenjsko okolje. Čeprav se roboti zdijo nekaterim v smislu tehnologije nerazumljivi, pa se jim lahko z različnimi enostavnimi izobraževalnimi kompleti zelo približamo. Med te spada LEGO Education WeDo, ki je razvit za angažiranje in spodbujanje osnovnošolskih učencev na področju predmetov naravoslovja in tehnike.

Programska oprema ponuja začetne, vodene in odprte projekte, katerim učenci sledijo v treh fazah: raziskovanje, ustvarjanje in deljenje. Programska oprema ponuja projekte, kot so raziskovanje hitrosti, recikliranje, razmnoževanje rastlin, raziskovanje voda, raziskovanje vremenskih nevarnosti, vesolje in še mnogo drugih.

V nadaljevanju bo predstavljen primer dobre prakse medpredmetnega povezovanja pri Izbirnem predmetu Računalništvo in Družboslovja v kombiniranem oddelku v tretji triadi. Učenci se pri predmetu Družboslovje seznanijo z aktualnimi problemi sodobnega sveta. Med njimi je tudi problem potresov. Učenci pridobijo splošna znanja, ki jim koristijo pri raziskovanju WeDo projekta Trdne strukture.

Učenci so bili razdeljeni v dve skupini po dva učenca. Vsaka skupina je dobila en komplet WeDo in tablico, preko katere se učenci seznanijo s problemom, se povežejo z robotom in sestavijo program. Učenci si v fazi raziskovanja predvajajo videoposnetek, ki prikazuje določen problem, v tem primeru potres. Spoznajo vzroke za nastanek potresa, nevarnosti, moč potresa ipd. V fazi ustvarjanja učenci zgradijo potresni simulator in tri modele zgradb po danih navodilih. Model lahko programirajo z vzorčnim programom, ali pa ustvarijo lasten program. Nato je sledilo testiranje, kjer so učenci na simulator vstavili posamezne zgradbe in ugotavljali, kaj se zgodi pri posameznih simulacijah potresa. Ugotovijo, katere zgradbe bi bile primerne za gradnjo na potresnih območjih in katere ne. Ugotovitve so utemeljili in jih zapisali. Ko so učenci razumeli delovanje simulatorja, so preučili različne dejavnike in njihove vplive. Potem so spreminjali zgradbe ter magnitudo in zapisali ugotovitve. Pomembno je, da v fazi deljenja učenci delijo svoje izkušnje na različne načine. Vsaka skupina je pripravila končno poročilo in predstavila svoj projekt.

Učenci so bili zelo motivirani. Hitro so usvojili uporabo programske opreme. Delo z LEGO gradniki pa jim tako ali tako ne dela težav.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Kristina Višaticki

Učne ure s terapevtskim psom v 1. triletju osnovne šole s prilagojenim programom

Pred časom sem obiskala izobraževanje za osnove dela s terapevtskimi psi. Želela sem obogatiti učne ure z učenci in na šolo vpeljati drugačen pristop. Ideja je bila drzna, saj sem morala pritegniti sodelavce in starše učencev. Z zanimanjem učencev nisem imela težav. Kmalu se je ideja izkazala za zanimivo, učinkovito in nepogrešljivo.

Danes so psi naši družabniki, življenjski sopotniki in družinski člani. Psi niso naši spremljevalci samo doma, ampak so tudi družabniki in pomočniki v različnih ustanovah, tudi v šolah. Navzočnost psa šolarje motivira, razveseljuje in jim popestri pouk. Spomni jih na pristen stik z živim bitjem, ki je v današnjih časih prevlade elektronskih naprav pogosto osiromašen. Vpeljati učne ure s terapevtskim psom na šolo s prilagojenim programom prinaša ogromno koristi za učence s posebnimi potrebami in njihove učitelje. Učencem pomaga razvijati fizične, socialne, čustvene in kognitivne sposobnosti, učitelji pa z njimi zgradijo bolj odkrit in zaupnejši odnos. Čeprav težko izmerimo prispevek prihoda psa v razred, že s samimi pripravami na prihod in vzdušjem ob prihodu zaznamo pozitivne vplive, ki zagotovo ostajajo tudi takrat, ko pes ni fizično prisoten (Trampuš, 2014).

Na naši šoli smo učne ure s terapevtskim psom Olijem in njegovo vodnico Jano vpeljali v 1. triletje. Delo zahteva ogromno priprave, saj so v razrede vključeni učenci z različnimi težavami, ki pogosto potrebujejo prilagoditev posameznih nalog. Skupen cilj je, da sodelujejo s psom. Predstavila bom 2 primera učnih ur s terapevtskim psom, učno uro slovenščine in gibalno učno uro, ki sem ju izvedla v sodelovanju z razredničarkama teh učencev. Najprej sem učence na prihod psa pripravila, določili smo pravila, ki jih morajo v času druženja s psom upoštevati. Nato so jim razredničarke dodelile naloge, ki so jih morali opravljati do prihoda psa. Za vsako uspešno opravljeno nalogo so dobili nalepke. Vedeli so, da kuža pride, ko bodo zbrali točno določeno število nalepk.

Pri učni uri slovenščine so učenci ponavljali poteznost črk, ki jih je s hojo prikazal kuža, nato pa se urili bralno razumevanje. V košarici so bili lističi z navodili za barvanje plakata. Košarico z navodili je vsakemu učencu prinesel Oli. Učenci so z veseljem Oliju prebrali navodila, on jih je poslušal ter vmes malo dremal v njihovi bližini.

Pri gibalni učni uri je vsak učenec dobil slikovno navodilo za pantomimo iz košarice, ki jo je prinesel Oli. Učenci so ugibali, kaj nekdo prikazuje. Sledil je ples s kužkom. V zadnjem delu ure so imeli učenci kviz, za vsak pravilni odgovor je sledila nagrada. Najprej Olijev pritrdilni lajež, nato pa še plazenje skozi tunel. Prvi se je splazil Oli, sledil mu je posamezni učenec, kuža pa ga je čakal na drugi strani. Sledilo je še božanje.

Na koncu vsake učne ure učenci po načelu formativnega spremljanja ocenijo upoštevanje pravil. Oli vsakemu učencu podeli svoje šampiljke in priznanja za uspešno sodelovanje.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE
PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Čeprav je delo s terapevtskim psom na naši šoli še na začetku, smo opazili nekatere pozitivne učinke tako pri učencih kot pri učiteljih. Učenci so bili dosledni pri opravljanju nalog. Motivacija za delo se je povečala, kadar si omenil prihod psa. Učenci so pri druženju s psom sproščeni, pri nekaterih se je zmanjšal strah pred psi. Učili so se strpnosti. Zaznali smo tudi vpliv na motoriko, saj so se gibalno ovirani učenci trudili k sodelovanju. Pri nekaterih sodelavcih pa sem spodbudila možnost timskega poučevanja in medpredmetno povezovanje.

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Jasmina Zupanič

Po lestvici gor

Branje je ena izmed veščin, ki predstavlja veliko učencem z motnjami v duševnem razvoju izziv. Na področju opismenjevanja otrok z motnjami v duševnem razvoju so strokovnjaki razvili različne zelo uspešne pristope in metode, po katerih se učenci, ki obiskujejo Prilagojeni izobraževalni program z nižjim izobrazbenim standardom, v 1. vzgojno-izobraževalnem obdobju naučijo brati in pisati male in velike tiskane črke. Vendar po poletnih počitnicah se strokovni delavci, ki poučujemo v 4. razredu omenjenega programa, srečamo še z učenci, ki v začetku leta še črkujejo, kar jih začne ovirati pri šolskem delu. Intervencija mora biti hitra in učinkovita.

V prispevku predstavljamo eno izmed motivacijskih metod, ki ne zahteva veliko priprav in je bila učinkovita pri dveh učencih, ki sta potrebovala le še majhen potisk k uspešnemu branju. Metodo smo poimenovali Po lestvici gor.

Učenec se med vajami branja vzpenja po lestvi, pri čemer vsaka stopnička pomeni napredek. Obvezno predstavljata prvi dve stopnički spretnost, katero učenec že obvlada.

V mapici so bralni listi pripravljene v enakem vrstnem redu kot stopničke na lestvi. Ko učenec osvoji določeno stopnjo, se vzpne po lestvi navzgor (nalepka ali smile ali njegova sličica ...). Za vsako stopnjo pripravimo več bralnih (lahko tudi delovnih) listov.

Učenec lahko samostojno spremlja svojo stopnjo branja in kaj predstavljajo naslednje stopnje. Najvišja stopnička naj predstavlja tako stopnjo spretnosti branja, ki jo bo učenec predvidoma lahko dosegel.

Opisana mapica seveda ne prinaša novih metod opismenjevanja, pač pa poudarja motivacijski in samoevalvacijski moment, pri čemer je v ospredju pomen individualizacije (kjer pa upoštevamo načela opismenjevanja oz. korake in stopnje, na katerih posamezni učenci so).

OSNOVNA ŠOLA POD GORO SLOVENSKE KONJICE PODRUŽNIČNA OSNOVNA ŠOLA V PARKU SLOVENSKE KONJICE

Jasmina Zupanič

Škrat Vlado spodbuja k sodelovanju

Učenci s čustveno-vedenjskimi motnjami potrebujejo več časa pri navajanju na spremembe (npr. sprejemanje novosti, novih učiteljev, sošolcev, pravil ipd.). Učencem, ki imajo izrazitejšo čustveno-vedenjske motnje, se včasih učitelj še težje približa. To morda lažje stori bitje, ki ima nekaj čarobnih moči, ki lažje vzpostavi kontakt z učencem. S katerim čarobnim bitjem bomo sodelovali, se odločimo glede na interese in značilnosti učenca. Lahko so to vile, škrati, palčki, liki iz pravljic in risank ali bitje iz učiteljeve domišljije. Bitje učenca večkrat pohvali in spodbuja, kasneje ga lahko tudi zadolži za kakšna opravila. Čarobno bitje lahko učenca tudi nagradi.

Pri delu z mlajšim učencem z lažjimi motnjami v duševnem razvoju, kateremu smo se s težavo približali, smo zelo uspešno uporabili škrate, ki je po v naprej predvidenem (fleksibilnem) načrtu prihajal v učilnico v popoldanskem času, ko je bila učilnica prazna, in preveril, kako uspešen je bil učenec tekom dneva. To je preveril preko tablice magnetkov, katere je učenec nabiral tekom dneva. Učenec mu je lahko tudi kaj narisal ali napisal. Škrat mu je napisal spodbudno pisemce, včasih mu tudi nastavil nagrado. Te so se s časom spreminjale, in sicer od materialnih do doživljajskih, namenjenih celi skupini. Učencu je škrat tako pomagal premostiti menjavo skupine (zaradi ponavljanja razreda), učiteljev, preboleti neuspeh in ga spodbudil k novemu začetku. Tekom leta ga je usmerjal k razvijanju tako močnih kot šibkih področij. V začetku je škrat prihajal vsak dan, tekom šolskega leta pa vedno manj, stopnjevala se je vloga učiteljice in večalo se je učenčevo zaupanje vanjo.

Delo z učenci s čustveno-vedenjskimi motnjami predstavlja strokovnim delavcem v šolah in zavodih enega izmed večjih izzivov. In toliko kot je učencev, toliko različnih pristopov obstaja. Zato vedno znova razvijamo nove pristope in ideje, s katerimi pomagamo učencem prebroditi težke trenutke in poskušamo zmanjšati neželjeno vedenje. Opisan pristop je le eden izmed mnogih – ki pa ima v naših očeh vrsto različic, katere razvijemo z domišljijo in občutkom. Morda ta prispevek pripomore k razvoju nove različice, ki bo pripomogla k zblizanju učitelja in učenca.